

KDO JE MEDVĚD64?

Napsal Michal Vaněček
Ilustrovala Viktorie Šprachtová

Království, medvědy oplývající, bylo rájem na Zemi.

BYLO JEDNOU JEDNO MEDVĚDÍ KRÁLOVSTVÍ...

Bylo jednou jedno království na planetě Zemi. Medvědí království. To znamená, že v něm žili samí medvědi. Bručelo to tam všude jako... no, jako u medvědů! Království, obklopené horami, mlékem, strdím a medvědy oplývající, bylo rájem na Zemi. Medvědi dosáhli významného společenského i technického pokroku a žili ve shodě a míru.

Království, jak to ve správném království bývá, mělo krále Měďobruma I., který sídlil na Měďohradě a vládl obklopen královskými rádci a správci.

Medvědi pracovali, vymýšleli, vynalézali, bručeli a měli se dobře. Po dlouhá léta bručeli a měli se dobře...

CO VŠECHNO DĚLAJÍ MEDVĚDI?

V medvědí království se rozkládala úchvatná krajina lesů, horských vrcholků a rozlehlých polí. V centru krásné země se nacházela mohutná medvědí metropole Méd'ork, kde se odehrávala většina života, výroby a obchodu.

Medvědí továrna se tyčila na obzoru jako velký hnědý plyšový kolos a byla srdcem královského průmyslu.

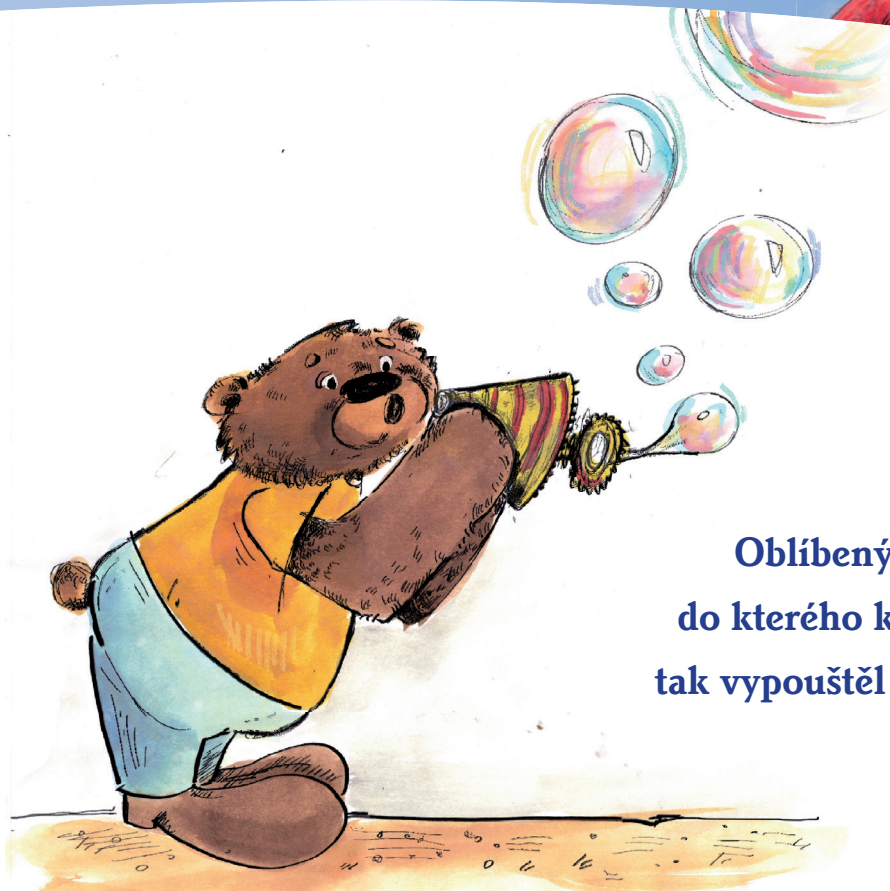
Uvnitř továrny se nacházela řada výrobních linek a zařízení, které neustále pracovaly na výrobě různých předmětů pro potřeby medvědího království.

Továrna byla známá například svou výrobou nejkvalitnějšího medu. Využívala medvědí včel, brumlenců a speciálních postupů, které zajišťovaly vysokou kvalitu a bohatou chuť sladké pochoutky.

Továrna rovněž produkovala zimní kožichy. Kožichy byly využívány k výrobě teplých a odolných oděvů pro medvědy do chladných zimních měsíců. A samozřejmě se užívaly jako teplé pokrývky pro medvědí zimní spánek.

Také se zde pekly různé potraviny a dobroty pro medvědy, včetně medvědí sušenek, medvědího pečiva a dalších lahůdek, které jsou v oblibě po celém království. Vyráběli tu brumliňonky, medvědí mls a řadu výrobků z rostlin, jako byly z planety Brumlinuše dovezené tlapkomysl či vepřicha. Ale o Brumlinuši si ještě povíme později.

CO VŠECHNO DĚLAJÍ MEDVĚDI?

**Oblíbený byl brumlifuk,
do kterého když se zabručelo,
tak vypouštěl nádherné bubliny.**

Specializovaná linka v továrně se zaměřovala na výrobu medvědíh hraček a zábavních pomůcek pro mladé medvědy. Veškeré hračky byly navrženy tak, aby podporovaly rozvoj medvědíh mláďat. Oblíbený byl brumlifuk, do kterého když se zabručelo, tak vypouštěl nádherné bubliny.

CO VŠECHNO DĚLAJÍ MEDVĚDI?

Výzkumný ústav připojený k medvědí továrně hrál klíčovou roli ve zkoumání nových technologií, vývoji nových výrobků a studiu medvědů všeobecně.

Chlupatí výzkumníci v ústavu studovali různé stránky biologie a chování medvědů, včetně stravovacích návyků, druhů zimního spánku a dalších oblastí medvědího života.

Výzkumníci pracovali na vývoji nových výrobků a technologií pro medvědy, jako jsou nové potraviny, léky, pracovní oblečení nebo vylepšené hračky pro medvíďata.

Medvědi rovněž zkoumali způsoby, jak zajistit dostatek energie pro továrny. To zahrnovalo výzkum nových zdrojů energie. Říkalo se, že někdo ve výzkumném ústavu vyvíjí něco jako bručivý motor. Ale tento projekt byl velice utajený, protože se jednalo o vynález, který mohl od základů změnit život medvědů.

Výzkumný ústav zkrátka hrál klíčovou roli ve zkoumání a porozumění medvědímu světu a přispíval k ochraně a rozvoji medvědího království.

RODINA BRUMLŮ

Brumlovi žili v Medvědí Lhotě nedaleko Médřorku jako každá spořádaná medvědí rodinka. Táta Brumla chodil do práce v továrně, máma Brumlice se starala o domácnost a jejich děti, Brumlík a Brumlinka, chodily do medvědí školy.

Pomalu se schylovalo ke konci školního roku a na obzoru se hlásily prázdniny. Bylo to už dva roky, co se Brumlové vrátili z prázdnin na Brumlinuši. Vloni byli u babičky v Brtnici. Ale celou tu dobu vzpomínali na dobrodružství, která na Brumlinuši zažili.

Totíž, to bylo tak...

Před dvěma lety přišel táta Brumla s nápadem, že by mohli o prázdninách letět na planetu Brumlinuši, dávnou pravlast medvědů. A tam si užívali všemožná dobrodružství, vydali se dokonce do nitra planety s automatickým robotem Robomédou. Navštívili zábavní park Bearland a vykoupali se v jezírku, kde žily cvičené Bublinuše. A teď se jim po tom všem začalo stýskat.

Večer jednoho dne, když všichni seděli po večeři u stolu, začali Brumlík a jeho malá sestřička Brumlinka vzpomínat na brumlinuší prázdniny.

Táta Brumla je nechal vypovídat, pak vytáhl ze šuplíku nějaký katalog a významně pravil: „Vývoj na Brumlinuši za ty dva roky významně pokročil. Dá se tam prý snadno cestovat po celé planetě, po různých zemích, kde jsme minule nebyli!“

RODINA BRUMLŮ

Brumlík s Brumlinkou ztichli a pozorně poslouchali tátu Brumlu.

„Nu ano,“ pokračoval táta Brumla, „mohli bychom se tam o letošních prázdninách vypravit znovu.“

„Hurá, hurá,“ volali Brumlík a Brumlinka.

„Vždyť jsme minule byli jen v blízkém okolí hotelu, a vy dva jste s Robomédou prošli pár kilometrů.“

„No, jako by to nestačilo na spoustu starostí,“ ozvala se máma Brumlice.

„Mají tam nový dopravní prostředek, vysoce pokročilý a inteligentní,“ pokračoval táta Brumla, „mohli bychom navštívit Medvědistán, Brtnii a spoustu dalších států.“

„A žijí tam taky někde nějaká zajímavá zvířátka?“ zajímala se malá Brumlinka.

Táta Brumla se zamyslel a chvíli listoval v katalogu cestovní kanceláře.

„Nu ano,“ usmál se, „ostrov Médagaskar je osídlen těmi nejneuvěřitelnějšími živočichy, jaké tady na Zemi vůbec neznáme. Kromě obávaného Brumlinečnicka tam prý žije i žížomed a medokrt obrovský!“

„Tak to letíme,“ zajásala Brumlinka, „poletíme hned?“

„Počkej, ty nedočkává,“ mírnila ji máma Brumlice, „táta musí nejprve obstarat jako minule letenky a raketěnky.“

**Kromě obávaného Brumlinečnicka tam prý žije i žížomed
a medokrt obrovský!**

RODINA BRUMLŮ

„A to poletíme zase letadlem na Brumlidu a pak raketou z Brumillyho mysu?“ těšil se Brumlík.

Táta Brumla zalistoval katalogem.

„Hmm, teď můžeme pro změnu letět z Méd'onuru, to je někde v Brumlistánu. Je to podstatně blíž. Inu, proč ne? Bude to zase malá změna.“

Máma Brumlice začala honem nahlas přemýšlet, co navaří na cestu za dobroty. Děti brebentily jedno přes druhé, jaká asi uvidí zajímavá zvířátka. Zkrátka se těšily, jako se všechny děti těší na prázdninová dobrodružství.

Táta Brumla to všechno chvílku poslouchal, pak si narazil klobouk, že půjde raději koupit hned ty letenky a raketěnky.

Ono to vypadá jako nic, prostě se zajde pro letenky a letí se někam na jinou planetu! Jenže pokrok je pokrok a medvědi dosáhli opravdu významného pokroku. Pro děti je to běžná věc, letět si na Brumlinuši, brumlal si cestou táta Brumla, připadá jim to normální. Ale když jsem já byl medvíďe, tak jsme ještě takové vymoženosti neměli. Kdepak, letět někam na jinou planetu, o tom se nám, medvědům, kdysi ani nesnilo. A ničeho si ti mladí neváží, mudroval, ostatně jako každý rodič od malých medvíďat.

O PLANETĚ BRUMLINUŠI

Když letěla rodina Brumlů na Brumlinuši poprvé, táta Brumla jim o planetě vyprávěl...

„Kdysi dávno,“ začal vyprávění Brumla, „když ještě Země nebyla obydlená, všichni medvědi žili na Brumlinuši. Žili ve shodě, neválčili, nehádali se a práce jim šla od ruky. Dosáhli brzo významného technického pokroku a začali létat na jiné planety. Dolétli až na Zemi, kde žijeme nyní, a protože se jim líbila, rozhodli se ji osídlit. Tenkrát se usadili na Brumlantidě, to je ten bájný kontinent, který dávno zmizel v moři. Taky jste se o něm určitě učili ve škole.

Medvědi, kteří se usadili na Brumlantidě, zlenivěli. Pořád se cpali medem, malinami a jinými bájnými dobrotami, které jim vozili z Brumlinuše, až strašně ztloustli. A jak byli těžcí a bylo jich moc, tak se Brumlantida potopila.

Zachránilo se několik medvědů, kteří doplávali na pevninu a pak dál osídlili celou Zemi. K nim teď patříme i my.“

Další zajímavosti o Brumlinuši se později medvědi dozvěděli přímo od Robomédi, který je provázel do nitra planety...

„Původně, když vznikal vesmír, to je mnoho a mnoho let, miliardy let, to je tolik, že si ani tolik času nedovedete představit, tvořily původně Země a Brumlinuše jednu planetu. Ještě v době, kdy na ní nebyl život, do ní narazila veliká kometa a roztrhla

O PLANETĚ BRUMLINUŠI

**Podle jedné teorie
se medvědi vyvinuli
z jednodušších živočichů.**

ji na dvě menší – větší Zemi a menší Brumlinuši. Protože je Brumlinuše menší, je zde menší přitažlivost, to jste si už jistě všimli při poskakování. Stejný původ obou planet ovšem způsobil shodné složení vzduchového obalu planet, takže můžete bez problémů dýchat na Brumlinuši stejně jako na Zemi. Většinu vzduchu tvoří dusík, něco kyslík a pak trochu vzácné plyny.

o PLANETĚ BRUMLINUŠI

O původu medvědů se přesně neví. Je několik teorií, jedna se domnívá, že medvědi se postupně vyvinuli z jednodušších živočichů, podle další teorie byli medvědi stvořeni naráz nějakou více vyvinutou bytostí. Není jednoduché se v tom vyznat. Ale na Brumlinuši žijí medvědi, tedy Brumliňané. Oni někteří neradi slyší, že jsou medvědi. Cítí se být mnohem civilizovanějšími, nejvíce vyvinutými bytostmi.“

Medvědi na Zemi dosáhli časem takového pokroku, že mohli létat na Brumlinuši.

A na tuto planetu se medvědí rodinka chystala vypravit znovu. Jenže tentokrát mělo být všechno jinak...

KRÁL A JEHO RÁDCE

Král Médobrum I. vládl v medvědí království dlouho. A měl hlavního rádce Brumina. Medvědi v městech, městečkách a vesničkách pracovali pilně a království vzkvétalo. Král byl spokojen, protože království rozkvétalo v podstatě bez jeho přičinění. Medvědi byli chytrí a pracovití, práce jim šla od ruky a nové vynálezy medvědí vědců jim usnadňovaly dříve těžkou práci.

Spokojenost krále však nešla ruku v ruce se spokojeností jeho rádců, hlavně vrchního rádce Brumina. Ten, kudy chodil, tudy spekuloval, jak to zařídit, aby jeho význam v medvědí společnosti stoupl. Království prosperovalo a bylo bohaté. I král Médobrum I. byl bohatý. Jeho rádce Brumin se mu staral rovněž o královské účetnictví. Na první pohled vypadal jako docela obyčejný účetní. A pochopitelně byl dostatečně schopný a vychytralý, takže mu vždy zůstalo nějaké to bohatství za kožichem. Zkrátka kradl, jak to jen šlo, aby si toho král nevšiml. Nakonec mu už ani nepřišlo divné, že krade. Jenže král byl rád, že je rád a že se jeho království daří. Důvěřoval svému vrchnímu rádcovi a ani ve snu ho nenapadlo ho podezírat z něčeho nekalého.

Rádce Brumin zprvu přemýšlel, jak napomoci rozvoji a pokroku, ale záhy dospěl k závěru, že na takový úkol jeho schopnosti nestačí. Byl zkrátka na takovou věc příliš

KRÁL A JEHO RÁDCE

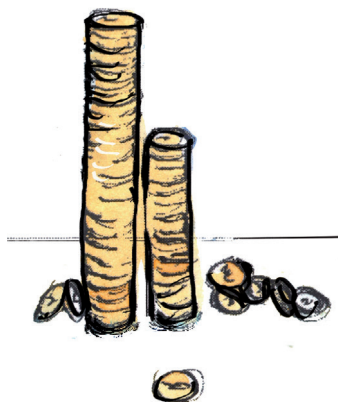
Rádce Brumin vypadal na první pohled jako
docela obyčejný účetní.

KRÁL A JEHO RÁDCE

hloupý medvěd, i když vychytralý. Nebyl však tolik hloupý, aby nedokázal vymyslet nějakou lumpárnu.

Měl sice asi už víc peněz než samotný panovník, ale něco mu chybělo. Královská moc, ta mu scházela a toužil po ní. Ale jak to zařídit? Králem se stát nemůže, to nejde. Ale mohl by posílit svůj rádcovský vliv. A tak kudy chodil, tudy přemýšlel, jak na to. Pak konečně dostal správný nápad. Nemůže dělat králi nic za zády. Král by si toho mohl všimnout a jeho rejdy a spády mu zarazit. Nebo ho nechat i uvěznit! Jediná možnost bude získat vliv a moc s jeho pomocí. A král ho vším možná i rád pověří. On král nebyl hloupý, ale byl důvěřivý a líný. Toho se rozhodl Brumin využít. Rozhodl se, že začne kout důmyslné pikle.

BRUMIN VYMÝŠLÍ NAŘÍZENÍ

„Jakpak se daří našemu království?“ zeptal se s povzdechem, spíše ze zvyku, jednoho dne po vydatném obědě král Médobrum I.

Rádce Brumin se zamyslel. Měl ve zvyku na podobné otázky odpovídat, že je všechno v pořádku a že se panovník nemusí znepokojoval. Krále to obvykle uklidnilo a neměl důvod se vyptávat dále.

„Králi,“ pravil rozvázně, „mám vážné obavy o osud tvého království.“

„Cože? Jakpak to?“ zalupal po vzduchu král Médobrum. Byl zvyklý, že ho rádce vždy ujistil, že je vše v naprostém pořádku a on může jít klidně po obědě spát. Což medvědi rádi dělají, natožpak medvědí králové.

„Medvědi si dělají, co chtějí. Pokrok nikdo neřídí. Když to takhle půjde dál, medvědi nám zvlčí.“

„Zvlčí?“ nebyl si jist král tím, co právě slyšel.

„Zvlčí,“ pokýval hlavou Brumin, „přestanou medvědit, začnou vlčit. Budou si dělat, co budou chtít, a jednoho dne tě, králi můj, přestanou potřebovat.“

„Ale to snad ne!“ zaúpěl král.

„Ano, ano,“ pokýval hlavou Brumin. „Vládnout je třeba, nejen přihlížet!“

„A co mám tedy dělat?“ rozhodil bezradně tlapami král.

BRUMIN VYMÝŠLÍ NAŘÍZENÍ

Brumin chvíli mlčel, aby se král mohl připravit na to, co bude následovat, a splýnul s jeho duševním pochodem.

„Medvědi si litají na Brumlinuši! Navštěvují Médagaskar, Brtnii. Mohou si brát příklad z věcí, ze kterých by si příklad brát neměli. Jedí, co chtějí, vyrábějí spoustu věcí, nikdo to neřídí.“

„Ale království vzkvétá,“ špitl král Médobrum.

„Možná teď. Ale co když se jednoho dne medvědi rozhodnou, že nás nepotřebují? Že nepotřebují tebe. Co by s tebou bylo?“

Král se zasmušil. Tohle ho nikdy nenapadlo. Popravdě řečeno, nenapadlo to ani medvědy. Byli rádi, že společenství medvědů v království funguje, a byli spokojeni. Měli rádi krále, který moc do ničeho nemluví.

„Co tedy navrhuješ?“ byl stále bezradnější král.

„Vydáš nařízení,“ pravil Brumin.

„Jaké nařízení?“ nechápal král.

„Ne jedno nařízení,“ vztyčil významně prst rádce, „různá nařízení. Mnoho nařízení. Tady jsem připravil předběžný návrh...“

A rádce položil před krále papír popsaný dlouhým seznamem nejrůznějších nápadů.

BRUMIN VYMÝŠLÍ NAŘÍZENÍ

„Tohle všechno mám nařídít?“ vyděsil se král z představy tolika práce.

„Ne najednou,“ klidnil ho Brumin, „pěkně postupně!“

„Zákaz cestování?“ četl z papíru Médobrum I. „Pročpak, medle?“

Rádce Brumin se na krále podíval, jako by byl malé medvídě.

„Když medvědi cestují, vidí různé věci. Třeba je může napadnout, že je to jinde lepší. A mohou závidět. Budou nespokojení. A komu to budou dávat za vinu? No tobě, přece, ty jsi král!“

Král znejistěl. To, co říkal rádce Brumin, ho nikdy ani ve snu nenapadlo. Musel ale připustit, že to částečně dává smysl. Je to opravdu takové ohrožení, jak tvrdí Brumin? Ale on je přece jeho vrchní rádce, tak asi bude mít pravdu. Kdybych pochyboval o svém nejlepším rádci, tak ho vlastně vůbec nepotřebuji. Toto byla myšlenka, u které se měl král zastavit a rozvinout ji. Jenže to bohužel neudělal a rozhodl se svému vrchnímu rádci důvěřovat.

„No dobře, tak zakážeme cestování,“ připustil, „a co tam máme dál?“

„Elektrinu budou medvědi vyrábět šlapáním na kole. Je to zdravé a chrání to planetu,“ četl z papíru rádce.

„To je pitomost, ne?“ vyhrkl neuváženě král.

BRUMIN VYMÝŠLÍ NAŘÍZENÍ

„Můj králi,“ pravil rozvážně Brumin, „můj návrh je podložen vědeckými výzkumy a doporučeními.“ Poklepal přitom významně drápem na lejtro.

„Tak to jo, to pak jo,“ pravil honem král, aby si o něm jeho rádce nezačal třeba myslet, že není pokrokový. Když je všechno podloženo vědeckými výzkumy, tak to asi musí být pravda. Ach jo, pomyslel si, co já bych si bez svých rádců počal, když nezvládnou držet krok se současnou vědou?

Brumin nečekal a pokračoval: „Ze stejných vědeckých důvodů tady máme podrobně popsané omezení stravy, kvůli životosprávě. Pak jsem navrhl, ze zcela pochopitelných důvodů, že těmto nařízením se nesmí odporovat a nesmí je nikdo zpochybňovat.“

„A kdyby s tím někdo nesouhlasil?“ zapochyboval král.

„Dostane pokutu nebo bude jinak potrestán,“ pravil rozhodně rádce, „tvoje nařízení, vycházející z vědeckých poznatků, možná mohou vypadat zprvu podivně, ale medvědi je časem buď pochopí, nebo si na ně zkrátka zvyknou. Ale tvoje moc se tím upevní, králi!“

„A kdo to bude všechno kontrolovat?“ vyděsil se pojednou král, „jestli to medvědi pochopili, jestli s tím souhlasí, jestli to dodržují a tak? To je přece fůra práce.“

Tuto námitku Brumin čekal a byl na ni připraven.